

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0080 van 24 februari 2015
in de zaak 1314/0022/SA/2/0015

In zake:

1. de heer **Tomas BRUNEEL**
2. de heer **Bart VERHAGEN**
3. de heer **Jean VAN GUTSCHOVEN**
4. de heer **Jan BARTHOLOMEEUSEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Thomas EYSKENS en Arne VANDAELE
kantoor houdende te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan 36
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

Tussenkomende partij: de heer **Fried VAN OPSTAL**, wonende te 2880 Bornem, L. De Baerdemaekerstraat 89

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 9 september 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 12 juli 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht van 22 april 2013 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een bestaand landbouwbedrijf.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2960 Brecht, Papbosstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 271c en 271b.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met het arrest van 11 maart 2014 met nummer S/2014/0035 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen en de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de tweede kamer.

Het arrest inzake de vordering tot schorsing van 11 maart 2014 met nummer S/2014/0035 is aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 20 maart 2014.

De verzoekende partijen hebben met een aangetekende brief van 1 april 2014 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

2.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel deels het originele en deels een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 december 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas EYSKENS die verschijnt voor de verzoekende partijen en de tussenkomenende partij die in persoon verschijnt, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Fried VAN OPSTAL verzoekt door neerlegging ter griffie op 4 december 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 18 december 2013 de tussenkomenende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 29 januari 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dienen de tussenkomende partij (projectverantwoordelijke) en de heer Stefan BRUGHMANS (eigenaar/exploitant) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf met agrarische en para-agrarische constructies: visteelt, biogasinstallatie en bessenteelt”*.

Een eerdere aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een biogasinstallatie bij een bestaand landbouwbedrijf is geweigerd.

De verwerende partij verleent op 4 april 2013 een milieuvergunning voor het exploiteren van een viskwekerij met biogasinstallatie. Mits een aantal bijkomende bijzondere voorwaarden, voornamelijk in functie van de reductie van het geluid en de geur, bevestigt de Vlaamse minister voor Leefmilieu, Natuur en Cultuur de vergunning vervolgens op 4 november 2013. De eerste, tweede en vierde verzoekende partij hebben tegen deze milieuvergunning een vordering tot vernietiging bij de Raad van State ingeleid. De Raad van State heeft met het arrest nr. 229.914 van 22 januari 2015 dit beroep verworpen op grond van het wettelijk vermoeden van gebrek aan belang zoals vervat in artikel 21, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout' gelegen in agrarisch gebied. Zij zijn ook deels gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Stopplaats Noorderkempem en ringweg te Brecht', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 5 december 2003, in de zone 'gebied voor secundaire weg'.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De percelen zijn gelegen nabij het vogelrichtlijn- en habitatrichtlijngebied 'het Groot Schietveld'.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 januari 2013 tot en met 1 maart 2013, wordt één collectief bezwaarschrift ingediend door 137 personen, waaronder ook de verzoekende partijen.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 11 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 13 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van Brecht brengt op 16 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, brengt op 19 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 1 maart 2013 een gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 12 april 2013 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

“
...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de codex gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

- functionele inpasbaarheid

o De locatie is op zich geschikt voor de beoogde bedrijfsinplanting. Ze bevindt zich net buiten de kern van Brecht, palend aan een zone waar zowel het vrij recente IC-station als de aanleg van de ringweg rond Brecht (met volwaardig op- en afrittencomplex aan E19) voor een nieuwe dynamiek zullen zorgen. De residentiële bebouwing van de kern bevindt zich op ongeveer 1km afstand, aan de overzijde van de E19. De inplantingslocatie ligt op het snijpunt van de nieuwe ontwikkelingen en een uitgestrekt open ruimtegebied gekenmerkt door open landschap en enkele solitaire boerderijen. De inplantingslocatie sluit morfologisch aan op het stationscomplex met ringweg en verstoort het open landschap niet, vermits het aan de uiterste rand van dit landbouwlandschap ligt. Gezien de aard van de activiteiten — complementaire functies van landbouwbedrijf en nieuwe activiteiten waaronder mestverwerking en vergisten van plantaardige producten, lokale restwarmteafname en energievoorziening,...- is een locatie op de site van een bestaand landbouwbedrijf nodig. Gezien de ruimtelijke impact van de activiteiten is het wenselijk dat deze niet midden in een slecht ontsloten open ruimtegebied met een zekere landschappelijke waarde worden ingeplant, maar eerder dat naar een locatie wordt gezocht welke een beperkte ruimtelijke impact genereert. De voorgestelde locatie beantwoordt aan deze criteria.

- Mobiliteitsimpact

o De te verwachten mobiliteitsimpact wordt door de aanvrager in een bij de aanvraag horende nota verduidelijkt. Er wordt verwacht dat 4 transporten per werkdag volstaan voor de aanvoer van het te vergisten materiaal. Voor de afvoer van het digestaat wordt gerekend op 1,2 transporten per werkdag. Hierbij dienen nog de huidige twee transporten per dag voor de varkensteelt te worden geteld. Het is duidelijk dat ten opzichte van de huidige situatie de mobiliteitsimpact sterk toeneemt. De ontsluiting gebeurt over 1km via lokale ruilverkavelingswegen tot de N133 en verder de E19 kunnen worden bereikt. De lokale ontsluitingswegen zijn allermindst verzadigd en zijn berekend op zwaar landbouwverkeer. Er wordt geoordeeld dat de te verwachten mobiliteitstoename kan worden verwerkt op het lokale wegennet. Indien in de toekomst het aantal transporten substantieel zou stijgen en de draagkracht van het lokale wegennet wordt overschreden kan de mogelijkheid worden overwogen om een rechtstreekse aansluiting op de ringweg rond Brecht te voorzien.

o De schaal van de geplande ontwikkelingen is, gezien de nabijheid van de grootschalige stations- en ringweginfrastructuur, verenigbaar met de omgeving.

- ruimtegebruik en bouwdichtheid

o De gebouwen zijn geclusterd ingeplant. Het ontwerp geeft blijk van zuinig ruimtegebruik.

- visueel-vormelijke elementen

o De gebouwen worden uitgevoerd in voldoende kwalitatieve materialen en worden

optimaal ingepast in de omgeving door middel van een dicht groenscherm.

- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*
  - o Deze aspecten kwamen aan bod bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag. De milieuvergunning werd op 04/04/2013 door de provinciale deputatie verleend.*

Ten opzichte van de vorige aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning zijn enkele onduidelijkheden uitgeklaard. Er werd een impactstudie opgemaakt om de gevolgen voor het habitatrichtlijngebied 'Groot en klein schietveld' in te schatten. Uit deze impactstudie is gebleken dat het project geen betekenisvolle aantasting impliceert en daarom gaf het Agentschap voor Natuur en Bos een voorwaardelijk gunstig advies op 13/2/2013. Wat betreft de te verwachten mobiliteitseffecten heeft de aanvrager een voldoende uitgebreide inschatting toegevoegd. Hieruit blijkt dat de nieuwe inrichting ongeveer tien verkeersbewegingen genereert per werkdag. Deze bewegingen gebeuren vanop het bedrijf via landbouwwegen (slechts ongeveer 1km) naar het hogere weggennet (N133 en E19). De aanvraag voldoet aan de bepalingen in de omzendbrief R0/2006/01 over het afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting en kan daarom worden ingericht op de beoogde locatie in agrarisch gebied.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

ADVIES

Gunstig op voorwaarde dat de adviezen van het Agentschap Natuur en Bos, het Agentschap Infrastructuur- Wegen en Verkeer, het Departement Landbouw en Visserij- Afdeling Duurzame landbouwonwikkeling en Visserij, de NMBS, de provinciale dienst Welzijn en Gezondheid- Centrum voor Toegankelijkheid en van de Brandweer worden gevolgd.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht weigert op 22 april 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

(...)

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het vastgestelde gewestplan.

De aanvraag betreft een uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf met agrarische en para-agrarische activiteiten, nl. visteelt, biogasinstallatie en bessenteelt. De inplantingsplaats is gelegen op een bestaand landbouwbedrijf met twee grote stallen, de bedrijfswoning en bijhorende constructies. De op te richten gebouwen en constructies hebben volgende kenmerken:

- Serre in glas en staal met een oppervlakte van 3600m² en een hoogte van 3m.
- De biogasinstallatie bestaat uit boxen en loodsen in beton tot op een hoogte van 5,2m. Boven de boxen wordt een dak voorzien met een nokhoogte van 8,4m.
- De ontvangstloodsen worden opgetrokken met metalen spanten, houtbekleding en een zwart staalplaten dak. Het onderste gedeelte van de muren wordt tot een hoogte van 2,5m opgetrokken in beton om als keerwand te kunnen fungeren.
- Het kantoor wordt opgetrokken in houtskeletbouw.
- In de bestaande rundveestal wordt een viskwekerij voorzien. De silo's worden opgetrokken in beton en langs de zijanten met hout. Het dak wordt afgewerkt o.v. een zeil of beton.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

(...)

De landbouwactiviteit wordt duidelijk ondergeschikt aan de mestverwerking. Het proces wil plantaardig materiaal omzetten in energie. Deze energie zal benut worden voor de verwarming van een serre en stal, voor het terugwinnen van meststoffen, het aanturen van pompen, verluchting en verlichting in de landbouwproductie. De opgewekte energie zal ook gebruikt worden voor de productie van vis en de teelt van bessen. Het is dan ook aangewezen om een dergelijk bedrijf eerder in te planten in een industriële zone en niet in herbevestigd agrarisch gebied.

Door de beperkte mestproductie op het bestaande landbouwbedrijf zal er mest (24.000 ton per jaar) aangevoerd moeten worden van bedrijven uit de omgeving. Ook zal de afvoer van het gedroogde digistaat (7200 ton per jaar) zorgen voor extra verkeer. Hierdoor zal veel aan en afrijdend verkeer ontstaan. Uit de aanvraag blijkt dat het perceel enkel via een omweg over landbouwwegen naar het hoofdwegennet ontsloten kan worden. Het transport dient te gebeuren op landbouwwegen die slechts 3m breed zijn. Het tuinbouwbedrijf in de onmiddellijke omgeving, dat reeds veel internationale transporten genereert, heeft de gemeente reeds laten weten dat het nemen van bochten op deze beperkte wegenis voor problemen zorgt. Het bijkomend verkeer dat gegenereerd zal worden door de biogasinstallatie, zal voor een overbelasting zorgen van het bestaande wegennet dat tevens niet optimaal geschikt is voor zware transporten.

...

De tussenkomenende partij tekent tegen deze beslissing op 13 mei 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Onder andere de verzoekende partijen melden de provincie dat zij niet in kennis gesteld zijn van dit administratief beroep en dat zij in deze ook gehoord wensen te worden.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 juli 2013 om dit beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 9 juli 2013 beslist de verwerende partij op 12 juli 2013 om het beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

9. Beoordeling:

(...)

Het bestaand vleesvarkensbedrijf alsook de nieuwe viskwekerij zijn in overeenstemming met het agrarisch gebied. De serreconstructie is ondergeschikt aan de biogasinstallatie

en past ruimtelijk binnen het Kaderplan voor de glastuinbouw in de macrozone Hoogstraten.

Mestbehandeling en vergisting op zich kunnen in principe aanzien worden als (para)agrarische activiteit in ruime zin. In casu heeft de mestbehandelings- en vergistingsinstallatie, niet gebonden aan één enkel bedrijf, een capaciteit van 27.000 ton, wat een aanvaardbare hoeveelheid is. Uit het voorwaardelijk gunstig advies van het Departement Landbouw en Visserij blijkt de aanvaardbaarheid van de betrokken inrichting in het agrarisch gebied, weliswaar onder de voorwaarde van het behoud van de lokale verbondenheid.

Een deel van de nodige mest wordt geleverd door het varkensbedrijf dat zich reeds op deze site bevindt. Het overige deel zal van lokale agrarische exploitaties uit de omgeving komen, aldus de beroeper.

Volgens het ruimtelijk uitvoeringsplan 'Stopplaats Noorderkempen en ringweg te Brecht' d.d. 5 december 2003 situeert de aanvraag zich gedeeltelijk in 'gebied voor secundaire weg'. Dit gebied is bestemd voor de aanleg van lokale wegen die aansluiten op het open afrittencomplex van de hoofdweg E19 en op de secundaire weg. De bebouwing zelf valt buiten dit gebied. De aanvraag brengt volgens het Agentschap voor Wegen en Verkeer de aanleg van deze lokale weg niet in het gedrang.

De adviezen van de brandweer, het Centrum voor Toegankelijkheid, NMBS, het Agentschap Wegen en Verkeer en het Agentschap Natuur en Bos dienen stipt te worden nageleefd.

Betreffende het habitatrictlijngebied 'Groot. Schietveld' wordt, op basis van een impactstudie opgemaakt door de aanvrager, door Natuur en Bos geconstateerd dat de aanvraag geen betekenisvolle aantasting impliceert voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone. Immers, zo blijkt ook uit de milieuvergunning, zijn er geen relevante deposities die tot in het habitatrictlijngebied reiken.

(...)

Watertoets:

(...)

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening.

Er wordt een hemelwateropvang voorzien van 1.420.000 liter en een infiltratievoorziening van 550.000 liter. Het hemelwater zal zoveel mogelijk hergebruikt worden voor het proces van het maken van biogas en de vis- en serreteelt.

MER-screening

De aanvraag heeft betrekking op een activiteit, die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde

openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn). De aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn.

De vergunningverlenende overheid dient een MER-screening uit te voeren. De deputatie leverde reeds de milieuvergunning af voor dit project d.d. 22/11/2012. Naar aanleiding van deze milieuvergunningsaanvraag werd door de aanvrager een project-MER-screening bijgebracht. Vooreerst wordt verwezen naar deze screening.

In het kader van de toetsing van de milieuvergunningsaanvraag, werden de verschillende milieueffecten uitgebreid besproken en beoordeeld.

De belangrijkste milieu-impact verbonden aan dit project is afkomstig van geurhinder, verzurende en vermestende deposities en geluidshinder. De emissies in de andere milieucompartimenten zijn verwaarloosbaar of onbestaande.

(...)

Er werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden. Bijgevolg moet voor onderhavige aanvraag geen milieueffectenrapport worden opgemaakt.

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag betreft de bouw van een biogas-installatie in combinatie van een viskwekerij en een serre voor bessenteelt op een terrein waar zich reeds een bestaande varkenskwekerij bevindt.

Het perceel is gelegen ruim buiten de kern van Brecht, vlak in de buurt van de zone waar zich het recent gebouwde IC-station bevindt en naast de ringweg rond Brecht die volop in aanleg is. Pal naast het terrein in kwestie voorziet het RUP een nieuw aan te leggen lokale weg waarop de aanvraag in de toekomst kan aansluiten. De dichtstbij zijnde woningen bevinden zich, op één na, op meer dan 1000m van de activiteit. Rondom het terrein bevinden zich voornamelijk weiden en akkers en enkele andere landbouwexploitaties. In het noorden grens het gevraagde aan een zeer open agrarisch landschap.

Het gevraagde is, gelet op deze specifieke inplanting, ver van residentiële bebouwing en woonkernen en aansluitend op nieuwe grootschalige ontwikkelingen, zeker ruimtelijk inpasbaar in deze omgeving. Het is beter een activiteit als deze op een dergelijke plaats te voorzien dan in openruimte-gebied.

Mestbehandeling en vergisting kunnen aanzien worden als agrarische activiteit in ruime zin. Mestbehandeling is immers een noodzakelijke schakel in het agrarisch gebeuren en

zal dit ongetwijfeld blijven. Een absoluut totaal maximum tonnage van 60.000 ton inputmateriaal per jaar is vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar, waarbij een verdere uitbreiding van de capaciteit boven dit absoluut maximum in agrarisch gebied niet mogelijk is. De gevraagde mestbehandelingsinstallatie is van beperkte schaal en gebonden aan een volwaardig agrarisch bedrijf. De aanvraag blijkt met een maximum van 27.000 ton/jaar binnen de marges van deze algemene randvoorwaarden te vallen. De te verwerken stoffen bestaan voor meer dan 60% uit landbouwproducten.

De activiteiten zullen samen met het bestaande varkensbedrijf een 10-tal vervoersbewegingen creëren op gewone werkdagen. Er is dus sprake van een zekere toename qua mobiliteit. De afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale wegen (betonbanen met een breedte van 3m, die fysisch geschikt zijn om in beperkte mate zwaar landbouwverkeer te verdragen) bedraagt ongeveer 1km. Vanaf dan bevindt het verkeer afkomstig van deze exploitatie zich op de N133 waar zwaar en veelvuldig verkeer thuishoort. Er is nog lang geen sprake van verzadiging van deze lokale, weinig benutte wegen. Er kan derhalve gesteld worden dat de mobiliteitsimpact eerder gering is, temeer daar relatief weinig hinder hiermee gecreëerd wordt, gelet op het zeer beperkt aantal omwonenden.

De schaal van het bedrijf stemt overeen met de schaal van een normaal landbouwbedrijf. Zowel de serre als de overige bedrijfsgebouwen zijn qua afmetingen in verhouding tot de omgeving en tot de omvang van het terrein zelf. Er blijft genoeg open ruimte en er wordt een groenbuffer voorzien rondom rond het terrein om de ruimtelijke inpasbaarheid te bevorderen.

De gebouwen worden voorzien in materialen die gebruikelijk zijn voor het agrarisch gebied. De groenbuffer onttrekt het complex aan het zicht, gekeken vanuit het open ruimtegebied.

Hinderaspecten zoals mogelijke geluids-, licht- en geurhinder e.d. werden reeds uitgebreid behandeld in het kader van de milieuvergunning. Er dient strikt voldaan te worden aan de bepalingen van deze milieuvergunning.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, onder de volgende voorwaarden:

- De adviezen van de brandweer, het Centrum voor Toegankelijkheid, de NMBS, het Agentschap Wegen en Verkeer en het Agentschap Natuur en Bos dienen stipt te worden nageleefd.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

(...)

De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 5 juli 2013 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering.

...

De zin 'De dichtstbijzijnde woningen bevinden zich, op één na, op meer dan 1000m van de activiteit' uit deze beslissing, wordt wegens 'materiële vergissing' vervangen door de zin 'De dichtstbijzijnde woningen bevinden zich, op één na, op meer dan 100m van de activiteit' in een beslissing van dezelfde datum, met dezelfde motieven.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat het beroep tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen steunen zich op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO om hun belang bij de voorliggende vordering aan te tonen.

Zij stellen dat zij allen in de onmiddellijke omgeving van de betrokken bouwplaats wonen, die gelegen is in een agrarisch gebied dat gekenmerkt wordt door zijn open karakter.

De eerste verzoekende partij omschrijft de hinder die zij als gevolg van de vergunde werken kan ondervinden als volgt:

“ ...

Verzoekende partij BRUNEEL heeft vanuit haar woning en over het open agrarisch landschap een rechtstreeks zicht op de betwiste werken en, in het bijzonder, op de ingangspoort van het terrein. De ingangsweg tot het betwiste terrein heeft een breedte van 11 m en geeft een rechtstreekse inkijk op de betrokken uitbating en de nieuw op te trekken bebouwing, die ter hoogte van de ingangspoort door geen enkele buffer wordt afgeschermd. Zodoende heeft verzoekende partij BRUNEEL een rechtstreeks zicht op de twee loodsen nr. 8 (zo aangeduid op het inplantingsplan), met elke een nokhoogte van 8, 45 m. Ook het op te trekken bureaugebouw, gelegen pal aan de ingang, heeft een nokhoogte van 7, 10 m. Daarnaast biedt de inkijk op de open binnenplaats tevens een rechtstreekse kijk op alle bedrijfsactiviteiten.

Deze verzoekende partij bevindt zich bovendien in de onmiddellijke invloedssfeer van elke vorm van geurhinder die van het bedrijf afkomstig is, te meer daar de opening die de toegangsweg vormt, maakt dat er aan deze zijde van het terrein geen visuele noch materiële buffering van de nieuwbouw en de daarbij horende activiteiten voorhanden is.

Daarbij ondervindt deze verzoekende partij belangrijke hinder van de transportbewegingen die de nieuwe bebouwing met zich meebrengt. Deze hinder is des te storend omdat het zwaar vrachtverkeer ter hoogte van haar eigendom moet afdraaien om de site op te rijden en deze te verlaten. Het zou gaan om zo'n 16 zware transportbewegingen per dag. Bovendien zullen de vrachtwagens moeten manoeuvreren op de site. Dit genereert een hoop lawaai-, trillings-, geur- en stofhinder voor deze verzoekende partij. De tuin en de leefruimten van deze verzoekende partij zijn rechtstreeks georiënteerd op de site, zodat de hinder ook maximaal wordt ervaren.

Tenslotte betekent de toename van zwaar verkeer op de landelijke ontsluitingswegen een belangrijke beperking van de mogelijkheden van deze verzoekende partij om rustig te wandelen langs deze landelijke wegen. Dit geldt des te meer omdat verzoekende partij deze wegen ook gebruikt voor familiale redenen, zoals voor wandelingen met de kinderkoets of het leren fietsen van zijn kinderen. Dit zal in de toekomst dus niet langer mogelijk zijn.

...”

De eerste verzoekende partij verwijst tot slot nog naar een foto die de huidige situatie vanuit haar eigendom zou aantonen. Zij stelt daarbij dat de bouw van de nieuwe loodsen met een nokhoogte van meer dan 8m betekent dat de nieuwbouw ettelijke meters boven de nokhoogte van de bestaande stallen zal uittornen, te midden van een open en ongeschonden agrarisch gebied.

De tweede verzoekende partij stelt dat haar woning en eigendom zich pal tegenover het betrokken terrein bevindt op een afstand van nauwelijks 20m. De hinder die zij kan ondergaan is volgens haar sterk vergelijkbaar met de hinder die de eerste en de derde verzoekende partij kunnen ondergaan. Zij wijst erop dat zij dicht bij de toegangsweg tot de site woont waardoor zij hinder als gevolg van het vrachtverkeer zal ondervinden. De tweede verzoekende partij zal ook geconfronteerd worden met grootschalige en hoge bebouwing pal in haar achtertuin. Terwijl de bestaande nokhoogten niet hoger zijn dan 4 à 5m, zouden de nieuw op te richten gebouwen nokhoogten hebben tussen 8,4 en 8,8m.

De derde verzoekende partij stelt dat zij op 60m van het betrokken terrein woont en daar een toeristisch logies uitbaat. Zij omschrijft de hinder die zij meent te kunnen ondervinden van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing als volgt:

“ ...

Verzoekende partij VAN GUTSCHOVEN woont en baat een toeristisch logies uit op nauwelijks 60 meter van het betwiste terrein, nl. aan de Papbosstraat nr. 1. Het onderstaande beeld toont het zicht voor deze verzoekende partij op de bestaande situatie aan.

Verzoekende partij VAN GUTSCHOVEN heeft een rechtstreeks zicht op het gebouw dat de biogasinstallatie dient te herbergen (loodsen 7 en 9 volgens het inplantingsplan). Dit nieuw op te trekken gebouw heeft een nokhoogte van 8, 40 meter. Ten oosten van dit gebouw wordt een andere loods met een nokhoogte van 8, 80 meter opgetrokken (loods 7 volgens het inplantingsplan). Beide bouwwerken hebben aan de zijde van verzoekende partij VAN GUTSCHOVEN een gevellengte van +/- 80 m. Verder heeft verzoekende partij VAN GUTSCHOVEN ook zicht op de zgn. loods 8 (zo aangeduid op het inplantingsplan), met een een nokhoogte van 8, 45 m. Naar belevingswaarde toe, betekent dit dat deze verzoekende partij een uitzicht zal hebben op diverse loodsen die zich over een afstand van 110 à 120 m uitstrekken en een nokhoogte tussen de 8, 40 m en 8, 80 m hebben. Aansluitend wordt dan nog in het oosten een serregebouw opgericht met een gevellengte van zo'n 60 m en een hoogte van 3, 70 m, gekenmerkt door een typische puntdakenritmiek van serrebouw. Dit is een kennelijk negatieve verandering van de visuele belevingswaarde voor deze verzoekende partij, ongeacht het gegeven dat een berm en groenscherm wordt voorzien. In ieder geval wordt deze verzoekende partij ten gevolge van de betwiste werken visueel ingesloten, waar zij voorheen een uitzicht had over een open agrarisch gebied.

Daarbij weze opgemerkt dat partij VAN GUTSCHOVEN op zijn eigendom ook toeristische verblijven uitbaat. Het behoeft geen toelichting dat de uitbating van toeristische verblijven in (als het ware) de schaduw van een biogasinstallatie zonder meer ten dode is opgeschreven.

...”

Ook de vierde verzoekende partij meent dat zij in de onmiddellijke invloedssfeer van de werken woont, meer bepaald op 200m van het betrokken terrein en minstens op het vlak van geur- en stofhinder en de algemene veiligheidsrisico's die verbonden zijn aan dergelijke inrichtingen. De vierde verzoekende partij verwijst ook naar de impactstudie van de aanvrager, waaruit volgens de

vierde verzoekende partij kan worden afgeleid dat zij minstens potentieel belangrijke hinder of nadelen als gevolg van de vergunde werken en hun uitbating zal ondergaan.

Ten slotte benadrukken alle verzoekende partijen dat zij allemaal gebruik maken van de omliggende landbouwweggetjes als wandelaars of fietsers en dat zij derhalve ernstig gestoord zullen worden in de beleving van de omgeving. De nieuwbouw zal beeldbepalend en beeldverstoring zijn in het ongeschonden agrarisch gebied. Ook de verkeersveiligheid op deze landbouwweggetjes komt in gevaar door het zware vrachtverkeer. De verzoekende partijen wijzen op de belangrijke geurhinder afkomstig van de vergistingsinstallatie die zij zullen moeten tolereren. Zij verwijzen tot slot naar hun toelichting onder het onderdeel bij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel en hun toelichting bij de middelen.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering niet.

3.

De tussenkomende partij daarentegen betwist het belang van de verzoekende partijen wel.

3.1.

In een algemeen onderdeel van de exceptie gaat de tussenkomende partij in op de verschillende hinder en nadelen waarop de verzoekende partij zich steunen en argumenteert zij dat de verzoekende partijen deze hinder en nadelen niet kunnen ondervinden.

Wat betreft de visuele hinder, stelt de tussenkomende partij (samengevat) dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen geen zichthinder kunnen hebben, dat geen enkele verzoekende partij zicht heeft op het open landschap en dat de nieuwe gebouwen en constructies achter de bestaande stallen zullen liggen en het zicht erop derhalve geblokkeerd wordt door deze stallen. De tussenkomende partij beweert verder dat het zicht zoals voorgesteld op pagina 15 en 56 een geflatteerd beeld weergeeft en dat door de realisatie van het project het zicht zoals weergegeven op pagina 14 en 55 eveneens wijzigt, gelet op de versterking van het groenscherm die het zicht op de aangehaalde elementen zal camoufleren.

Wat betreft de geur (en ammoniak), stelt de tussenkomende partij onder meer dat er nooit geurklachten geweest zijn, dat twee van de vier verzoekende partijen in de geurcirkels van andere varkensbedrijven wonen en dat volgens de berekeningen in de impactstudie er geen bijkomende geur zal zijn door de komst van de nieuwe constructies en gebouwen.

Over de mobiliteit zet de tussenkomende partij onder meer uiteen dat alle verzoekende partijen aan een drukke baan met tot 20.000 verkeersbewegingen per dag wonen, dat de aanvraag dit aantal laat stijgen met slechts 0,05%, dat vandaag de wegen naar de site reeds worden gebruikt voor landbouwdoeleinden en dit op alle uren en alle dagen en dat de komst van een paar extra vrachtwagens de bestaande hinder niet zal wijzigen.

Ten slotte stelt de tussenkomende partij dat de huidige aanvraag de stofuitstoot van het bestaande bedrijf niet verandert en geen stof toevoegt aan de hoge stofgehalten afkomstig van de Ringweg en de autosnelwegen in de buurt.

De tussenkomende partij voegt hier aan toe dat zowel in de beslissingen van de verwerende partij en van de minister inzake de milieuvergunning, alsook in die van het college van burgemeester en schepenen, wordt geoordeeld dat de verzoekende partijen geen hinder kunnen ondervinden. Minstens tonen de verzoekende partijen niet aan dat de hinder die nu reeds

bestond, plotseling ernstig zal worden, dan wel dat die hinder nu plotseling talrijker kan zijn dan wat als normaal in een agrarisch gebied kan worden verwacht dat wel dat er een verkeerde beoordeling zou voorliggen.

Volgens de tussenkomende partij kan de Raad enkel tussenkomen in de beoordeling van de overheid indien blijkt dat de “problematiek” kennelijk verkeerdelijk onderzocht zou zijn, tonen de verzoekende partijen niet aan dat het om een persoonlijk en rechtstreeks belang gaat wat betreft de verkeersproblemen, verliezen zij uit het oog dat op de betrokken locatie reeds een exploitatie gevestigd is die na het opstarten van de vergistingsinstallatie geen proporties zal aannemen die deze van een normaal landbouwbedrijf overtreffen en wordt er abstractie gemaakt van de opgelegde milieuvoorwaarden in de beslissing van de verwerende partij waardoor er niet afdoende in concreto op de hinder wordt ingegaan.

3.2.

In een tweede onderdeel tracht de tussenkomende partij aan te tonen dat er in hoofde van elke verzoekende partij afzonderlijk geen nadeel ontstaat door de uitvoering van de bestreden beslissing, dat deze nadelen alleszins niet ernstig zijn en zeker niet moeilijk te herstellen.

Wat betreft het belang van de eerste verzoekende partij, merkt de tussenkomende partij eerst op dat de eerste verzoekende geen bezwaarschrift heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek. Vervolgens zet de tussenkomende partij onder andere uiteen dat de eerste verzoekende partij duidelijk zicht heeft op de bestaande stallen, dat dit haar er niet van weerhouden heeft zich daar te gaan vestigen, dat zij nooit geurklachten heeft geuit, dat zij in de geurcirkel van een ander varkensbedrijf woont, dat de eerste verzoekende partij zicht heeft op het groenscherm en het vergunde kantoorgebouw en de andere constructies of binnenkoer niet zichtbaar zijn voor haar, dat de nieuwe gebouwen nooit meer dan 80cm boven de bestaande gebouwen uitkomen en dus niet zichtbaar zullen zijn voor haar, dat de lawaai-, trillings-, geur- en stofhinder van tien bijkomende transportbewegingen niet ernstig te noemen is nu de eerste verzoekende partij vlak aan de Wuustwezelsesteenweg met 20.000 bewegingen per dag, dat de overheersende wind de geur van de varkensstallen in de richting van de woning van de eerste verzoekende partij duwt, dat de eerste verzoekende partij vrijwillig met haar gezin in de buurt van landbouwwegen en de Wuustwezelsesteenweg is komen wonen en zich dus blootstelt aan de bestaande risico's van deze wegen.

Wat de tweede verzoekende partij betreft, wijst de tussenkomende partij er eerst op dat de tweede verzoekende partij geen bezwaar heeft ingediend bij de veranderingen van kippenstal naar varkensstal, bij de aanleg van de HST, bij de aanleg van het station en het doorsnijden van de Ringweg die op “2m” van de voordeur van het hotel passeert en dat zij nooit klachten over geurhinder afkomstig van de kippen- of varkensstallen heeft geuit. Verder stelt de tussenkomende partij vast dat noch het hotel noch de rest van het gebouw het uitzicht heeft zoals voorgesteld op de foto op pagina 15 van het verzoekschrift. De aanleg van een dicht groenscherm zal volgens de tussenkomende partij de landelijk uitgevoerde gebouwen verder inkleden en een bosomgeving opwekken. De tweede verzoekende partij zou de omgeving verkeerdelijk voorstellen als landelijk met zandwegeltjes. Haar woning zou als enige woning binnen een straal van 100m rond het project vallen maar de tweede verzoekende partij zou geoordeeld hebben dat er geen hinder te verwachten is van het project en zij zou de milieuvergunning niet aangevochten hebben bij de Raad van State.

Over de derde verzoekende partij stelt de tussenkomende partij onder meer dat haar woning in werkelijkheid meer dan 200m van site ligt en de begroeiing van haar eigen tuin het zicht op de site afschermt, dat de argumentatie aangevoerd bij de eerste en tweede verzoekende partij evenzeer van toepassing is, dat zij ook in de geurcirkel van een andere varkensstal woont, dat de

overheersende zuidwestenwind de geurhinder van de varkensstallen eveneens in de richting van haar woning duwt, dat zij geen bezwaarschrift heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek en dat zij gebouwen heeft met hetzelfde uiterlijk en opbouw als de vergunde gebouwen en dat de visuele hinder derhalve niet ernstig is.

De vierde verzoekende partij toont volgens de tussenkomenende partij geen enkel belang aan in haar verzoekschrift, heeft geen enkel zicht heeft op de bestaande site, laat staan op de nieuwe constructies die gebouwd worden achter de bestaande site, en verwijst slechts in zeer vage en algemene termen naar hinder zonder deze te specificeren.

De tussenkomenende partij voegt hier aan toe dat de aangehaalde nadelen allerm minst ernstig zijn en dat de verzoekende partijen rekening dienen te houden met het feit dat hun woningen gelegen zijn in agrarisch gebied, waar zij een hogere tolerantie dienen te hebben ten aanzien van de normale hinder die verwacht mag worden ingevolge activiteiten die eigen zijn aan het gebied.

De tussenkomenende partij wijst er tot slot nog op dat zowel de verwerende partij als de minister in hun beslissingen voldoende “checks and balances” ingevoerd hebben om een exploitatie zonder hinder te verzekeren. Er wordt door de verzoekende partijen niet ingegaan op de opgelegde milieuvorwaarden. De nadelen zijn volgens de tussenkomenende partij bovendien eenvoudig te herstellen.

4.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota dat de loutere vaststelling dat de tussenkomenende partij de waardevermindering die hun eigendommen dreigen te ondergaan, niet betwist, volstaat om het belang in hoofde van de verzoekende partijen te erkennen.

De veronderstelling van de tussenkomenende partij dat de vaststelling dat de verzoekende partijen ook in agrarisch gebied zijn komen wonen, hen het rechtens vereiste belang ontnemt, is ook onjuist volgens de verzoekende partijen. Zij wijzen er in dit verband trouwens op dat het vergunde project van de tussenkomenende partij een uitbreiding van de bestaande bebouwing en exploitatie beoogt, dat de tussenkomenende partij niet aantoont dat elk risico op hinder per hypothese uitgesloten is en dat, integendeel, de vaststelling dat zowel in de stedenbouwkundige als in de milieuvergunning hinderbeperkende maatregelen zijn opgenomen, aantoont dat de werken in se hinderlijk zijn.

Over het belang van de eerste verzoekende partij, wordt in de wederantwoordnota nog gesteld dat het onduidelijk is hoe de tussenkomenende partij ertoe komt voor te houden dat de toegangsweg wel gebufferd is, dat tussen de bouwplaats en de eigendom van de eerste verzoekende partij evenmin enige buffer aanwezig is, dat de eerste verzoekende partij naast visuele hinder tevens klaagt over mogelijke geur- en stofhinder, dat het gegeven dat de eerste verzoekende partij agrarische hinder van een ander bedrijf zou ondervinden, haar niet het recht ontnemt om beroep aan te tekenen bij de Raad, evenmin als het loutere feit dat de eerste verzoekende partij reeds hinder ondergaat van de Wuustwezelstesteenweg. Verder stelt de eerste verzoekende partij nog dat de beweerdte bestaande nokhoogte van 7,50m waarover de tussenkomenende partij het heeft, geen enkele steun vindt in de plannen en dat in ieder geval de nieuwbouw boven de bestaande bebouwing zal uitkomen en dus ook zichtbaar zal zijn. Bovendien wordt de bebouwde oppervlakte vervier- tot vervijfvoudigd en brengt dit ook visuele hinder met zich mee.

De tweede verzoekende partij benadrukt onder andere dat ongeacht het gegeven dat er een berm en een groenscherm worden voorzien, er een kennelijk negatieve verandering van de visuele belevingswaarde voor haar zal zijn.

De derde verzoekende partij werpt dan weer op dat de tussenkomende partij niet verantwoordt waarom zij haar belang niet (mede) zou kunnen steunen op het feit dat de door haar en haar gezin gebruikte tuinzone tot op 20m van de betrokken site gelegen is. Zij stelt ook nog dat de nokhoogten van de bestaande stallen niet hoger reiken dan 4m à 5m en geen 7,5m zoals de tussenkomende partij beweert, terwijl de nieuwe gebouwen nokhoogten hebben tussen 8,4m en 8,8m. De bewering van de tussenkomende partij dat de opslag van groenafval en mest op het eigen terrein de derde verzoekende partij het recht ontnemt om een verzoek tot vernietiging van de voorliggende stedenbouwkundige vergunning in te dienen, mist volgens de derde verzoekende partij elke overtuiging.

De vierde verzoekende partij overweegt tot slot dat de tussenkomende partij niet aantoont dat de vergunde gebouwen volledig aan het zicht onttrokken worden terwijl de aanwezigheid van de gewestweg evenmin iets afdoet aan het feit dat de vierde verzoekende partij minstens potentieel hinder of nadelen kan ondervinden van de bestreden beslissing.

Daarnaast stellen de verzoekende partijen dat de tussenkomende partij vergeefs aanvoert dat de verzoekende partijen geen enkel zicht hebben op het open landschap en dat zij amper zicht zouden hebben op de bestaande stallen en dat de nieuwe stallen niet waarneembaar zouden zijn. De verzoekende partijen wijzen er op dat de verwerende partij het nodig geacht heeft om bufferingsmaatregelen te nemen.

Wat betreft de verkeersveiligheid verwijzen de verzoekende partijen nog naar de foto's opgenomen onder het stuk 28 en wijzen zij er op dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in zijn advies van 12 april 2013 het heeft over een sterke toename van de verkeersimpact. Zij benadrukken dat zij wel degelijk een mobiliteitsdruk ervaren op de landbouwweggetjes en menen dat de omstandigheid dat er in de nabije omgeving van het projectgebied reeds verkeershinder bestaat, niet tot gevolg mag hebben dat de betrokken verzoekende partijen het recht ontzegd moet worden om op te komen tegen een inrichting die bijkomende hinder veroorzaakt.

De verzoekende partijen betwisten ook de stelling dat zij geen enkele geurhinder zouden ondervinden. Zij wijzen er op dat de bijzondere voorwaarde uit de milieuvergunning waarbij een deskundige de verplichting krijgt om bindende aanbevelingen te geven en controletaken uit te voeren, betrekking heeft op de discipline lucht.

Het al dan niet indienen van bezwaarschriften tijdens het openbaar onderzoek is volgens de verzoekende partijen niet bepalend voor de beoordeling van hun belang. Zij hebben bovendien hun standpunten doen gelden in de administratieve beroepsprocedure.

Ten slotte merken de verzoekende partijen op dat de tussenkomende partij in werkelijkheid kritiek formuleert die niet ter zake doet, aangezien de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betrekking heeft op het verzoek tot schorsing, dat thans niet aan de orde is.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen zijn derde belanghebbenden.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist dat de verzoekende partijen, om als belanghebbenden bij de Raad beroep te kunnen instellen, aantonen of aannemelijk maken dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden door de bestreden beslissing.

Het bestaan van die hinder of nadelen hoeft niet absoluut zeker te zijn. De verzoekende partijen moeten wel het mogelijke bestaan van die hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven, en tegelijk aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunning en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden.

2.

De verzoekende partijen wonen allen in de omgeving van de bedrijfssite waarop de aanvraag betrekking heeft.

De eerste, tweede en vierde verzoekende partij wonen aan de Wuustwezelsesteenweg. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat deze weg een belangrijke ontsluitingsweg in het gebied is. De Raad stelt tevens vast dat de achterkant van de percelen van de eerste en tweede verzoekende partij gelegen zijn ter hoogte van de toegangsweg tot het bedrijf.

De vierde verzoekende partij woont en baat een toeristisch logies uit aan de Papbosstraat, die eveneens een belangrijke ontsluitingsweg vormt, en tegenover de Kleinheikensweg, waar het bedrijf van de tussenkomende partij gelegen is.

De verwerende partij verleent een stedenbouwkundige vergunning voor de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf met gebouwen die bestemd zijn voor visteelt, bessenteelt in serre en een biogasinstallatie. De gebouwen die bijkomend worden opgericht zijn een serre met een oppervlakte van 3600m², een biogasinstallatie in beton, ontvangstloodsen, een kantoor en betonnen silo's. De viskwekerij wordt in een van de twee bestaande stallen ingericht.

De Vlaamse minister voor Leefmilieu, Natuur en Cultuur heeft de milieuvergunning voor de exploitatie van de viskwekerij en biogasinstallatie op 4 november 2013 in beroep verleend onder bepaalde voorwaarden. De eerste, tweede en vierde verzoekende partij hebben tegen deze beslissing op 7 januari 2014 beroep ingesteld bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak. De Raad van State heeft met het arrest nr. 229.914 van 22 januari 2015 dit beroep verworpen op grond van het wettelijk vermoeden van gebrek aan belang zoals vervat in artikel 21, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

3.

Uit de medegedeelde milieuvergunning van 4 november 2013 blijkt dat inzake de mobiliteitsproblematiek, er sprake was van het opstellen van een mobiliteitsplan in samenspraak met de Gemeente, voornamelijk omdat er nog geen zekerheid kon gegeven worden of er daadwerkelijk sprake kon zijn van een rechtstreekse aansluiting op de ringweg. Deze voorwaarde werd evenwel niet weerhouden gelet op het (stilzwijgend) gunstig advies van het Departement Ruimte Vlaanderen. Dit neemt echter niet weg dat uit het dossier duidelijk blijkt dat de ontsluiting momenteel dient te gebeuren over ongeveer 1 km (700 m volgens de tussenkomende partij) landbouwwegen alvorens aansluiting kan genomen worden op de ringweg. Los van de vraag of de in het dossier naar voor gebrachte cijfers omtrent het aantal vrachttransporten per dag niet onderschat worden, is het naar het oordeel van de Raad voldoende aannemelijk dat de verzoekende partijen hinder en nadelen kunnen ondervinden door de evidente bijkomende transportbewegingen die de nieuwe exploitaties van de tussenkomende partij zullen veroorzaken.

De argumenten van de tussenkomende partij dat de verzoekende partijen reeds aan een drukke baan wonen, dat de aanvraag het aantal vervoersbewegingen slechts laat stijgen met 0,05%, dat de wegen naar de site reeds gebruikt worden voor landbouwdoeleinden en dat de komst van een paar extra vrachtwagens de bestaande hinder niet zal wijzigen, overtuigen niet. De Raad is van

oordeel dat de uitbreiding van het bestaande landbouwbedrijf met zowel een biogasinstallatie als een bessenteelt wel degelijk een negatieve impact kan hebben op de mobiliteit in de omgeving.

4.

De tussenkomende partij voert in haar uiteenzetting verschillende keren aan dat de nadelen die de verzoekende partijen inroepen, niet ernstig zijn en eenvoudig te herstellen. Samen met de verzoekende partijen moet worden opgemerkt dat de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen, niet gelijkgeschakeld mogen worden met de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden vergunningsbeslissing te kunnen bevelen. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist slechts dat een verzoekende partij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden door de vergunningsbeslissing, niet dat deze ernstig en moeilijk te herstellen zijn. Het belang bij het beroep mag met andere woorden niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden beoordeeld (GH 30 september 2010, nr. 109/2010).

Ook in zoverre de tussenkomende partij betoogt dat de woningen van de verzoekende partijen gelegen zijn in agrarisch gebied en zij derhalve toleranter dienen te zijn ten aanzien van hinder eigen aan dit agrarisch gebied, oordeelt de Raad dat dit gegeven niet van die aard is dat de verzoekende partijen geen belang zouden hebben om op te komen tegen een uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf. Ook is het niet zo dat voor het aantonen van een belang bij het instellen van een vordering, de tolerantiedrempel van een inwoner in agrarisch gebied hoger zou komen te liggen voor soortgelijke agrarische activiteiten dan in een andere bestemmingszone. Ook in agrarisch gebied hebben niet-landbouwers die zich later komen vestigen dan het bestaande landbouwbedrijf, belang om op te komen tegen een gebeurlijke onwettigheid van een afgeleverde vergunning.

De tussenkomende partij voert evenmin overtuigend aan dat de hinderbeperkende maatregelen/voorwaarden die genomen zijn in de milieuvergunning op gebied van geur- en stofhinder elk mogelijk risico op hinder voor de omgeving uitsluiten.

De Raad stelt overigens vast dat de verzoekende partijen, in tegenstelling tot wat de tussenkomende partij beweert, een (collectief) bezwaarschrift hebben ingediend tijdens het openbaar onderzoek.

5.

Onverminderd de voorgaande vaststellingen, aanvaardt de Raad tevens de door de derde verzoekende partij ingeroepen visuele hinder. Op basis van de gegevens van het dossier kan de Raad vaststellen dat de foto die het actuele zicht van de derde verzoekende partij op het bedrijf van de tussenkomende partij weergeeft, waarachtig is en dat de derde verzoekende partij als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, een rechtstreeks zicht zal hebben op verschillende van de vergunde gebouwen, waaronder deze van de biogasinstallatie en de serres.

6.

Uit het voorgaande volgt dat de door de verzoekende partijen ingeroepen mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende aannemelijk en concreet zijn omschreven en in oorzakelijk verband kunnen gebracht worden met de bestreden beslissing. Zij beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.7.23, §1 VCRO, het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partijen voeren in dit middel, met verwijzing naar rechtspraak van de Raad, vooreerst aan dat indien in het kader van de uitoefening van het hoorrecht een replieknota op het advies van de provinciale stedenbouwkundige vergunning wordt neergelegd, op grond van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel moet blijken dat die replieknota door de verwerende partij in haar beoordeling wordt betrokken.

De verzoekende partijen merken vervolgens op dat artikel 4.7.23, §1 VCRO bepaalt dat de betrokken partijen op hun verzoek worden gehoord, maar dat deze bepaling geen omschrijving bevat van het begrip “betrokken partijen”. Volgens de verzoekende partijen, die in dit verband verwijzen naar de memorie van toelichting bij de VCRO, moet het begrip “betrokken partijen” in zijn spraakgebruikelijke betekenis begrepen worden, meer bepaald elke partij die bij de aanvraag betrokken is, waaronder dus ook de omwonenden. Elke omwonende die een bezwaar heeft ingediend, zou in ieder geval te beschouwen zijn als een betrokken partij.

Zij stellen dat zij als betrokken partijen op 1 juli 2013 uitdrukkelijk verzocht hebben om te worden gehoord. Op 4 juli 2013 zou de verwerende partij aan de raadsman van de verzoekende partijen geantwoord hebben dat *“uw brief van 1 juli 2013 aan het dossier (zal) worden toegevoegd”* en dat *“de codex niet in de mogelijkheid (voorziet) dat betrokken partijen gehoord kunnen worden”*, wat volgens de verzoekende partijen in strijd is met artikel 4.7.23, §1 VCRO. De verzoekende partijen wijzen erop dat de verwerende partij de bestreden beslissing en de rechtzetting van de materiële vergissing betekend heeft aan hun raadsman, zodat vastgesteld moet worden dat de verwerende partij hen als betrokken partijen heeft behandeld.

De raadsman van de verzoekende partijen heeft op 4 juli 2013 ook een afschrift van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar gevraagd, dat aan de verzoekende partijen op 5 juli 2013 werd meegedeeld. De verzoekende partijen werden evenwel niet uitgenodigd voor de hoorzitting waardoor zij hun standpunt over het verslag niet hebben kunnen toelichten. De bestreden beslissing is derhalve in strijd met een substantieel vormvoorschrift genomen, minstens heeft de verwerende partij onzorgvuldig gehandeld.

De bestreden beslissing bevat ook niet de minste verwijzing naar de brief van 1 juli 2013, stellen de verzoekende partijen, hoewel deze brief aan het dossier is gevoegd. Evenmin werd op de inhoud van de brief van 1 juli 2013 geantwoord.

De verwerende partij heeft hierdoor niet met kennis van zaken een beslissing kunnen nemen.

2.

Volgens de tussenkommende partij moet eerst worden opgemerkt dat de verzoekende partijen zelf erkennen dat de VCRO geen verplichting oplegt om gehoord te worden nu het uitvoeringsbesluit hiertoe nog niet werd genomen.

Vervolgens moet volgens de tussenkomen­de partij de vraag gesteld worden of de verzoekende partijen wel gehoord dienen te worden op basis van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur. De tussenkomen­de partij stelt dat dit beginsel niet zover reikt dat eenieder die mogelijk en onrechtstreeks eventueel hinder kan ondervinden, zich kan beroepen op dit beginsel, en dat er geen recht om gehoord te worden bestaat, tenzij er hiertoe in een specifieke regeling voorzien zou worden in een uitvoeringsbesluit van de VCRO. Zij wijst er ook op dat uit de geciteerde arresten geen enkel arrest de huidige feiten omvat waarbij een derde aanspraak zou kunnen maken op het hoorrecht. Het hoorrecht is volgens de tussenkomen­de partij beperkt tot diegene die zelf verzoekt om een bepaald recht te verkrijgen.

Wat betreft de omvang van het hoorrecht verwijst de tussenkomen­de partij naar rechtspraak van de Raad van State om te stellen dat indien de vergunningverlenende overheid dan al de verplichting zou hebben om de verzoekende partijen te horen, *quod non*, dan blijkt dat de verzoekende partijen op de hoogte waren van de procedure en zij derhalve schriftelijk hun opmerkingen konden maken. Ook het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar is overgemaakt. Hierop werd evenwel niet gereageerd voor de verwerende partij. Niets belette de verzoekende partijen om alsnog bijkomen­de schriftelijke opmerkingen over te maken. Zij kunnen volgens de tussenkomen­de partij echter geen rechten putten uit eigen nalatig handelen.

In dit verband betoogt de tussenkomen­de partij dat de verzoekende partijen onredelijk en onzorgvuldig zijn als zij meer dan 45 dagen wachten nadat zij op de hoogte zijn van het feit dat er administratief beroep was ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, om een “doorslag” van het beroepschrift in het kader van de milieuvergunningsprocedure door te sturen aan de verwerende partij.

Volgens de tussenkomen­de partij hadden de verzoekende partijen niet de bedoeling om mondeling gehoord te worden maar was het versturen van de brief enkel een actie ter voorbereiding van een middel om naar de Raad te komen. De verzoekende partijen zouden daarbij bijzonder onzorgvuldig gehandeld hebben.

De verzoekende partijen zouden ook niet in concreto aantonen dat er met hun argumenten geen rekening werd gehouden. De brief bevindt zich ook in het dossier.

3.

De verzoekende partijen ontkennen in hun wederantwoordnota dat zij, zoals de tussenkomen­de partij stelt, erkennen dat de VCRO geen verplichting oplegt om gehoord te worden nu het uitvoeringsbesluit hiertoe nog niet werd genomen. Zij verwijzen naar hun uiteenzetting in het verzoekschrift en stellen dat zij nooit beweerd hebben dat slechts uitvoering aan artikel 4.7.23 VCRO gegeven kan worden voor zover de Vlaamse regering een uitvoeringsbesluit heeft genomen.

In verband met de stelling van de tussenkomen­de partij dat het hoorrecht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur beperkt is “tot diegene die zelf verzoekt om een bepaald recht te verkrijgen”, herhalen de verzoekende partijen dat zij op 1 juli 2013 uitdrukkelijk verzocht hebben te worden gehoord en dat de verwerende partij uitdrukkelijk geweigerd heeft dit verzoek in te willigen. De vaststelling dat de verwerende partij op verzoek van de verzoekende partijen op 5 juli 2014 een afschrift van het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft overgemaakt, doet hieraan geen afbreuk volgens de verzoekende partijen.

Evenmin kan volgens de verzoekende partijen worden voorbijgegaan aan het verzoek om te worden gehoord omdat de verzoekende partijen niet schriftelijk gereageerd hebben op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Zij hebben hun standpunt schriftelijk

meegedeeld op 1 juli 2013 en op dezelfde datum verzocht om te worden gehoord, maar alleen de tussenkomende partij is als beroepsindiener uitgenodigd voor de hoorzitting.

Verder betogen de verzoekende partijen dat de verwijzing van de tussenkomende partij naar algemene rechtsbeginselen van behoorlijk burgerschap niet pertinent is en dat deze rechtsbeginselen geen deel uitmaken van het rechtsverkeer.

Het is de verzoekende partijen ook niet duidelijk hoe de tussenkomende partij tot het besluit komt dat de verzoekende partijen 45 dagen gewacht hebben vooraleer de verwerende partij te contacteren. Zij stellen dat zij niet op de hoogte waren van het administratief beroep van de tussenkomende partij en evenmin verondersteld worden hiervan op de hoogte te zijn geweest. Voor de verzoekende partijen zou er geen termijn gelden om hun argumenten voor de verwerende partij te laten gelden.

Ten slotte menen de verzoekende partijen dat de strekking van het recente arrest nr. A/2014/0083 van 28 januari 2014 van de Raad niet kan overtuigen.

4.

Met een aangetekende brief van 16 december 2014 delen de verzoekende partijen mee dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak met het arrest nr. 228.692 op 7 oktober 2014 “een principiële uitspraak” heeft gedaan die van belang zou zijn voor de beoordeling van de gegrondheid van het eerste middel. Zij lichten dit als volgt toe:

“In de voormelde cassatiezaak betoogt mevrouw VERPLANCKE dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen ten onrechte aanneemt dat “de betrokken partijen” enkel de indiener van het administratief beroep, de aanvrager van de vergunning en het college van burgemeester en schepenen zijn en dat zij als derde-belanghebbende niet als betrokken partij kan worden beschouwd en zij “bijgevolg niet verplicht gehoord moet worden door de deputatie in het kader van de administratieve beroepsprocedure”.

De Raad van State vernietigt het door mevrouw VERPLANCKE bestreden arrest, omdat zij in de administratieve beroepsprocedure de deputatie heeft verzocht om te worden gehoord en in de zin van artikel 4.7.23, § 1, VCRO moet worden beschouwd als een “betrokken partij”.

Aldus blijkt dat een derde-belanghebbende wel degelijk het recht heeft om te worden gehoord in het kader van het administratief beroep, zoals mijn cliënten ook stellen in het eerste middel.”

De verzoekende partijen beweren dat zij op de openbare zitting van 9 december 2014 nog niet op de hoogte waren van dit arrest en dus geen melding hebben kunnen maken van dit arrest op de openbare zitting van 9 december 2014.

De verzoekende partijen verzoeken de Raad om de debatten te heropenen om de partijen toe te laten standpunt in te nemen over de invloed van voormeld arrest van de Raad van State op het voorliggende beroep.

5.

De tussenkomende partij reageert op dit verzoek tot heropening van de debatten met een aangetekende brief van 10 januari 2015.

Zij stelt dat dit arrest reeds op de website van de Raad van State ter inzage was ten tijde van de pleitzitting voor de Raad.

Inhoudelijk meent zij de verzoekende partijen hun recht om gehoord te worden reeds konden benutten en vragen overeenkomstig het verdrag van Aarhus aangezien de milieuvergunningsprocedure wel specifiek voorziet dat derde belanghebbende gehoord worden. Verzoekende partijen hebben dit echter in de milieuvergunningsprocedure niet gevraagd. Zij meent dat de feiten uit het arrest van de Raad van State niet kunnen vergeleken worden met de feiten die nu ter discussie staan.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO bepaalt:

“De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.”

De omstandigheid dat de Vlaamse regering nog geen “nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure” heeft vastgelegd in een uitvoeringsbesluit, betekent, in tegenstelling tot wat de tussenkomen partij voorhoudt, niet dat de verplichting die voor de verwerende partij voortvloeit uit artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO om de betrokken partijen op hun verzoek te horen, niet van toepassing zou zijn.

De tussenkomen partij moet er daarnaast op gewezen worden dat het beginsel van behoorlijk bestuur met betrekking tot de hoorplicht niet geldt in zoverre er, zoals te dezen, een uitdrukkelijke regeling voor is uitgewerkt. Evenwel moet, indien de hoorplicht door een norm is voorgeschreven maar de inhoud van die verplichting niet nader is bepaald, het optreden van de overheid op dat vlak dan ook worden getoetst aan de verplichtingen die het bestuur op grond van het beginsel van de hoorplicht moet nakomen.

De hoorplicht vormt dan ook een wezenlijk onderdeel van de in de VCRO vastgestelde beroepsprocedure. Het horen van de betrokken partij die daarom heeft verzocht, is derhalve een substantiële vormvereiste.

2.

Zolang de Vlaamse Regering evenwel geen toepassing heeft gemaakt van artikel 4.7.23, §1, tweede lid VCRO en geen nadere regels met betrekking tot de hoorprocedure heeft vastgesteld, kan de omschrijving ‘de betrokken partijen’, zoals vervat in artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, niet zo uitgelegd worden dat de mogelijkheid tot inspraak bij de besluitvorming, in dit geval het nemen van een beslissing over een vergunningsaanvraag in graad van administratief beroep, te beperkend worden geïnterpreteerd.

3.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen in de administratieve procedure in eerste aanleg samen met andere derden hun betrokkenheid hebben getoond door een collectief bezwaarschrift in te dienen naar aanleiding van het openbaar onderzoek en aan te geven welke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen zij kunnen ondervinden ingevolge het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat de verzoekende partijen de verwerende partij op 1 juli 2013 een document hebben bezorgd waarin zij hun standpunten schriftelijk hebben overgemaakt en de verwerende partij hebben verzocht om gehoord te worden. In dit document overweegt de raadsman van de verzoekende partijen:

“ ...

Cliënten hebben vernomen dat de vergunningsaanvrager een administratief beroep heeft ingesteld bij de deputatie.

Zij zijn niet op de hoogte van dit administratief beroepschrift. Zij verzoeken, in het licht van de openbaarheid van bestuur, om een afschrift van het administratief beroepschrift en bijlagen. Cliënten maken voorbehoud, in de zin dat zij zich het recht voorhouden aanvullende middelen of argumenten te ontwikkelen, na kennisneming en onderzoek van het administratief beroepschrift.

Cliënten zijn betrokken partijen en wensen te worden gehoord (art. 4.7.23, § 1, eerste lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

In afwachting van de ontvangst van een uitnodiging voor de hoorzitting en van een afschrift van het beroepschrift met bijlagen, maken zij de deputatie alvast hun standpunten schriftelijk over (onder voorbehoud van aanvullende middelen of argumenten, na kennisneming en onderzoek van het administratief beroepschrift).

...”

De verzoekende partijen leggen email-correspondentie met de provincie Antwerpen voor, waaruit blijkt dat de diensten van de provincie Antwerpen de raadsman van de verzoekende partijen op 4 juli 2013 geantwoord hebben dat de brief van 1 juli 2013 aan het dossier zal worden toegevoegd, dat de verwerende partij een beslissing zal nemen op 12 juli 2013 en dat de codex niet voorziet in de mogelijkheid dat betrokken partijen gehoord kunnen worden. Uit deze correspondentie blijkt ook dat de diensten van de provincie de verzoekende partijen een afschrift hebben bezorgd van het administratief beroepschrift en de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partijen niet zijn uitgenodigd voor de hoorzitting van 9 juli 2013 en uit het verslag van deze hoorzitting blijkt dat alleen de tussenkomende partij op de hoorzitting aanwezig was.

De tussenkomende partij merkt terecht op dat het horen van betrokken partijen ook schriftelijk kan gebeuren. Anders dan de tussenkomende partij beweert, volstaat het daarentegen niet dat de verzoekende partijen op de hoogte waren van de procedure en derhalve schriftelijk hun opmerkingen konden overmaken. Aan de hoorplicht is alleen voldaan wanneer al wie vraagt gehoord te worden, beschikt over alle gegevens en documenten, waarover ook de verwerende partij beschikt op het ogenblik dat zij beslist over het administratief beroep.

De verzoekende partijen waren in het bezit van een afschrift van het administratief beroepschrift en van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar maar hebben, gelet op het negatieve antwoord van de verwerende partij op hun verzoek om te worden gehoord, niet de mogelijkheid gekregen om schriftelijk dan wel mondeling te reageren op de argumenten van de tussenkomende partij en het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De verzoekende partijen kunnen dan ook niet verweten worden niet schriftelijk hun opmerkingen te hebben overgemaakt.

De conclusie is dan ook dat de verzoekende partijen, die in de administratieve procedure een bezwaarschrift hebben ingediend en in de administratieve beroepsprocedure de deputatie hebben verzocht om gehoord te worden, niet het juridisch karakter kunnen worden ontzegd van “betrokken partijen” in de zin van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en bijgevolg op hun verzoek schriftelijk of mondeling moeten worden gehoord.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar uit de gegevens van het dossier blijkt ontegensprekelijk dat de verzoekende partijen niet werden gehoord.

De bestreden beslissing bevat geen enkele overweging waaruit blijkt waarom de verwerende partij van oordeel was dat de verzoekende partijen niet als betrokken partijen in de zin van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO aangemerkt kunnen worden en derhalve niet gehoord dienden te worden.

Het middel is gegrond.

4.

Er bestaat geen reden om in te gaan op het verzoek tot heropening van de debatten. Bij het in beraad nemen van de zaak was de Raad reeds op de hoogte van de door verzoekende partijen meegedeelde cassatierechtspraak door de Raad van State.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

VII. INJUNCTIE

Overeenkomstig artikel 4.8.2, derde lid, 3° VCRO kan de Raad, naast het bevel om een nieuwe beslissing te nemen binnen een door de Raad te bepalen termijn, de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan de herstelbeslissing moeten worden gesteld.

Uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de verzoekende partijen als ‘betrokken partijen’ dienen beschouwd te worden.

De Raad legt de verwerende partij op, alvorens een nieuwe beslissing te nemen, de verzoekende partijen te horen na mededeling van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer FRIED VAN OPSTAL is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 12 juli 2013, waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitbreiden van een bestaand landbouwbedrijf op de percelen gelegen te 2960 Brecht, Papbosstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 271c en 271b.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest en verder rekening te houden met de overwegingen zoals gesteld onder VII. Injunctie.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 1100 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 24 februari 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS